

ΕΤΟΣ 7ο

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 25

ΜΑΡΤΙΟΣ

1990

ΤΑΧ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΚΑΛΑΡΗ 52

454 44 Ιωάννινα

ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ

◇ ΣΥΛΛΟΓΟ ΔΟΛΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ◇

Νέο αίμα στη ζωή των χωριών μας

Τον τελευταίο καιρό πέρασε ξαφνικά στην επικαιρότητα το καυτό θέμα της επιδίωξης των χωριών μας.

Οι τελολογίες και οι ευχολογίες για την αποτροπή του μοιραίου παρὰχώρασαν ξαφνικά τη θέση τους στην ελπίδα που άρχισε να αχνοφέγγει εδώ και λίγο καιρό. Πρόκειται για την πιθανή εγκατάσταση Ποντίων στο Δολό και στη γύρω

περιοχή.

Συνηθίσαμε να παρατηρούμε σαν θεατές τα δρώμενα να κυλάνε κυριολεκτικά κάτω από τα πόδια μας και εμείς το μόνο που κάνουμε είναι να διατυπώνουμε απόψεις άλλοτε καταστροφολογώντας για το μέλλον και άλλοτε θριαμβολογώντας για το παρόν. Και εκείνο που μας λείπει είναι η πρακτική και η αμεσότητα που μπο-

ρονό να δημιουργήσουν το πρόπλασμα της υλοποίησης των ιδεογραμμάτων μας. Όλοι γνωρίζουμε ότι το βασικό γεννεσιουργό αίτιο που συντελεί στην κατάρρευση του τόπου μας είναι η ανθρώπινη απουσία. Γιατί ο άνθρωπος είναι εκείνος που με τις λειτουργίες της ζωής στο σύνολό τους παράγει τις πολιτισμικές και πολιτιστικές αξίες που συνθέτουν την ιστορία του τόπου μέσα στο χρόνο.

Πρέπει λοιπόν να αδράξουμε την ευκαιρία που μας προσφέρει η στιγμή στα χέρια μας και να μεταγγίσουμε το ανθρωπινό εκείνο δυναμικό ανάλογα με τις αντικειμενικές συνθήκες που διαγράφονται στο χωριό

μας. Βρισκόμαστε πλέον σε οριακές καταστάσεις και μια τέτοια ενέργεια θα μεταθέσει τουλάχιστον στο μέλλον το πρόβλημα.

Η εγκατάσταση στο χωριό μας κάποιων καινούργιων οικογενειών μπορεί να γίνει αν συντρέξουν κάποτε βασικές προϋποθέσεις. Σε αυτό μπορούν να συμβάλλουν κάτοικοι και φορείς εφ' όσον και η πολιτεία έρθει αρωγός στο πρόβλημα αυτό. Σαν πιο βασικό στοιχείο παραμονής των νέων κατοίκων είναι η εξεύρεση στέγης. Και αυτή θα μπορούσε να εξευρεθεί με την ευαισθητοποίηση κάποιων συγχωριανών μας που έχουν διαθέσιμα σπίτια.

Μια δεύτερη προϋπό-

θεση για την εγκατάστασή τους είναι η εξεύρεση κάποιου βιοποριστικού επαγγέλματος. Η κτηνοτροφία σε μια σύγχρονη βάση προσφέρει μια ικανοποιητική λύση σε αυτό. Όμως και άλλες θέσεις εργασίας μπορούν να προκύψουν από τη δημιουργία κάποιας βιοτεχνίας σε μια καίρια γεωγραφική θέση που να αντλεί εργατικό δυναμικό από τη γύρω περιοχή. Τέτοιες επενδυτικές πρωτοβουλίες πρέπει να έχουν την αμέριστη υποστήριξη της πολιτείας.

Θα πρέπει να προσθέσουμε ακόμα τη θετική συνεισφορά όχι μόνο στην αριθμητική αύξηση του πληθυσμού, αλλά και την αντιστροφή

στην δημογραφική γήρανση του χωριού. Εξ άλλου το ενεργό ανθρωπινό δυναμικό που θα προκύψει θα τονώσει και την οικονομική ζωή της περιοχής με τις οικονομικές τους δραστηριότητες.

Τέλος, τα πολιτιστικά στοιχεία που θα φέρουν μαζί τους αφού αφομοιωθούν αρμονικά με τη δικιά μας παράδοση θα εμπλουτίσουν την πολιτιστική μας κληρονομιά.

Ας ευχηθούμε όλα αυτά να μη μένουν μόνο στο μυαλό και την καρδιά αλλά όλοι να πάρουμε την υπόθεση στα χέρια μας και να τη φέρουμε σε πέρας.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Χειμώνας! Η πιο δύσκολη εποχή για τα χωριά. Η ερημιά και η εγκατάλειψη απεικονίζονται πιο έντονα αυτή την εποχή. Αγριεύουν όλα. Ερημιά στα σοκάκια, ελάχιστοι στην εκκλησιά, κλειστό σχεδόν το καφενείο, μετά την αρρώστια του Κωσταρά (ευχόμεθα γρήγορα περαστικά του).

Κάθε φέτος και χειρότερα, όπως γράφαμε κι άλλη φορά.

Απαισιοδοξία ή πραγματικότητα;

Πού θα πάει η κατάσταση;

* * *

ΠΑΣΧΑ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΕΣ

Οι εκλογές του Απριλίου σε συνδυασμό με τις γιορτές του Πάσχα θα γίνουν αιτία να συγκεντρωθούν πολλοί χωριανοί.

Θα είναι ευκαιρία για ανταμώματα και θα δώσει μια ζωντάνια και ένα ξύπνημα από τη χειμερία νάρκη στο χωριό μας που στην εποχή της άνοιξης παύνει άλλη όψη.

Ας προγραμματίσουν από τώρα οι «ετεροδημότες μας» τις δουλειές τους για να δώσουν το παρόν τους σ' αυτή την ανταμώση.

* * *

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

Μεγάλη προσφορά παρατηρείται για τη συμμετοχή στην εκδρομή του Συλλόγου μας. Πολλοί είναι αυτοί που ζητούν πληροφορίες εάν μπορούν να πάνε μαζί τους και φίλους τους.

Πληροφορούμε τους χωριανούς μας, πως προτεραιότητα θέτουμε έχουν οι Δολιώτες αλλά δεν θα αποκλείσουμε και τους φί-

λους μας.

Γι' αυτό σας συνιστούμε να δηλώσετε γρήγορα συμμετοχή προς αποφυγή παρεξηγήσεων.

* * *

ΧΟΡΟΣ ΠΩΓΩΝΗΣΙΩΝ

Στις 27 Ιανουαρίου η Ένωσή Πωγωνισίων Ηλείου οργανώνει με μεγάλη επιτυχία τον ετήσιο χορό της.

Κατάμεστη η αίθουσα από Πωγωνήσιους που τίμησαν την εκδήλωση με την παρουσία τους και διασκέδασαν μέχρι τα ξημερώματα με την ορχήστρα του Κώστα - Λούκα.

Οι Δολιώτες έδωσαν κι εδώ το παρόν τους. Ένα τραπέζι από σαράντα χωριανούς πήραν μέρος σ' αυτό το πανηγύρι.

Αξίζουν πολλά συγχαρητήρια στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου για την άριστη οργάνωση της βραδιάς αλλά και για την προσπάθεια που καταβάλουν για την επίτευξη ευγενών στόχων της Ένωσης.

Από τη συμμετοχή των Πωγωνισίων πιστεύουμε θα εξαρτηθεί και η υλοποίηση των στόχων της.

* * *

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Για την επίτευξη του πρώτου στόχου της Ένωσης Πωγωνισίων Ηλείου, που είναι η στέγασή της σε κάποιο νοικιασμένο χώρο και κατ' επέκταση η φιλοξενία σ' αυτόν και άλλων πωγωνισίων συλλόγων, ο Σύλλογός μας πρόσφερε το ποσό των 15.000 δρχ.

Φιλότιμη και συγκινητική η προσπάθεια της νέας διοίκησης της Ένωσης που πιστεύουμε ότι θα βρει ανταπόκριση.

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ ΑΛΑΤΙ ΑΔΟΛΟ

Του ΔΗΜ. ΠΟΤΣΗ

Σας έτυχε ποτέ να σας πούνε, έστω σαν κοπιωμένο τάχα ότι είστε «υπέροχος» ή ότι είστε, να πούμε, «το αλάτι της παρέας».

Να μη σας φαίνεται παράξενο, για μένα είναι η πιο ωραία φιλοφρόνηση. Πιστεύω και για σας αυτό να ισχύει.

Σήμερα για να τα λέμε σωστά, εκεί που έφτασαν τα πράγματα, λίγο - πολύ όλοι μας αποφεύγουμε τ, αλάτια γιατί αυξάνει την πίεση του οργανισμού, ή γιατί πρέπει να κάνουμε μια σχετική δίαιτα για αδυνάτισμα κ.τ.λ. αλλά ας αφήσουμε τ' αστεία και ας σοβαρολογήσουμε.

Με τόσες έγνοιες και προβλήματα, που απασχολούν σήμερα τον άνθρωπο, δεν βρίσκει τον καιρό, να κάνει ή να δεχτεί κανένα κοπιωμένο ή «καλαμπούρι» σαν αθώο πείραγμα που θα του φέρει ανακούφιση, ξενοιασιά, γέλιο και μακροζωία. Πολλές λοιπόν ήταν και οι δικές μου οι σκοτούρες στη ζωή, όπως σ' όλους σας, αλλά παρ' όλα αυτά είχα και έχω ακόμη το κουράγιο, να γελάω με το παραμικρό, να κάνω τους άλλους να γελάσουν με τα λεγόμενά μου, διότι πιστεύω ακράδαντα ότι το γέλιο και η χαρά είναι το παν σε τούτη την ψεύτικη και προσωρινή ζωή.

Τώρα μού 'ρχεται στο νου ότι οι φίλοι μου που με καλούσαν πάντα στις παρέες τους και στα σπίτια τους, μόλις με αντίκριζαν έλεγαν: «Καλώς τον! 'Ηρθες και θα μας ανοίξεις την καρδιά». Το χρόνια όμως πέρασαν και ο χρόνος που είναι φθοροποιός δεν άλλα-

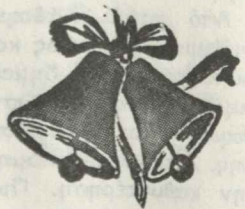
ξε μόνον τη ζωή μου, αλλά και μένα τον ίδιο και σχεδόν όλες τις συνήθειές μου και τα χωρατά μου.

Τώρα τα προβλήματα που αντιμετωπίζω δεν μοιάζουν καθόλου με εκείνα τα παλιά. Μπορώ να πω ότι ζω καλύτερα, ταίζομαι θαυμάσια, ντύνομαι ωραία, ξεκουράζομαι πιο άνετα και ζω πολιτισμένα και ανθρώπινα. Και όμως, τώρα, δε γελάω και δεν χαίρομαι σαν τότε. Δεν τραγουδάω, δεν διασκεδάζω, δεν χορεύω.

Σκεφτήκατε αλήθεια αγαπητοί μου φίλοι, πόσο καλύτερα θα ήταν, αν όλοι μας μπορούσαμε να νοστιμίζαμε λιγάκι με απλές και μόνον εκδηλώσεις την άνοστη κι άχαρη ζωή μας, αφήνοντας κατὰ μέρος τις πολλές τυπικότητες και τα ατελείωτα πρέπει της μοντέρνας ζωής; Να παρατούσαμε τα μίσση, τις διχόνοιες, τους τσακωμούς και τα νεύρα μας, και να γινάμασταν περισσότερο τίμιοι, ειλικρινείς και αυθόρμητοι. Δεν πιστεύω να μας έβλαπτε.

Οι πρόγονοί μας έλεγαν κάτι πιο σοφό: «Δεν πρέπει να λέμε όλα όσα σκεφτόμαστε, πάντα όμως να σκεφτόμαστε πολύ αυτά που θα πούμε». Όταν προσέχεις και μετράς με σχολαστικότητα τα λόγια σου, φυσικό πάντα είναι νά 'σαι η προσωπικότητα της «τελειότητας». Όμως τις περισσότερες φορές αυτή ακριβώς η τελειότητα γίνεται λίγο κουραστική και ανιαρή. Ας αφήσουμε λοιπόν να πείσει λίγο περισσότερο «αλάτι» απ' την κανονική δόση που συνηθίζεται σήμερα. Αυτό ίσω εσθηθεί λιγάκι για να νοστιμίσει και να ομορφήσει κάπως η προγραμματισμένη με τα... καμπιούτερ ζωή μας. Αλάτι όμως ΑΔΟΛΟ, χωρίς κυνικότητες και υστεροβουλίες. Αλάτι αγάπης, καλοσύνης και πραότητας πρέπει να μπει μπόλικο μέσα στην ψυχή μας. Όλοι οι άνθρωποι έχουν προβλήματα, τα οποία δεν μας αφήνουν να γελάμε και να χαιρόμαστε. Αυτό και μόνον το γεγονός μας κάνει το γέλιο απαραίτητο και πιο πολύτιμο στην εποχή που ζούμε.

Το γέλιο ισορροπεί τους ανθρώπους και τους δίνει κουράγιο να συνεχίσουν στη ζωή παρ' όλες τις αντιξοότητες. Προτιμήστε το! Μια χαρούμενη καρδιά, κάνει τόσο καλό, όσο δέκα φάρμακα.

Τα «ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ»

ε ύ χ ο ν τ α ι

στους απανταχού της γης

συμπατριώτες

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

ΑΠ' ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΙΑΣ ΔΟΛΙΩΤΙΣΣΑΣ

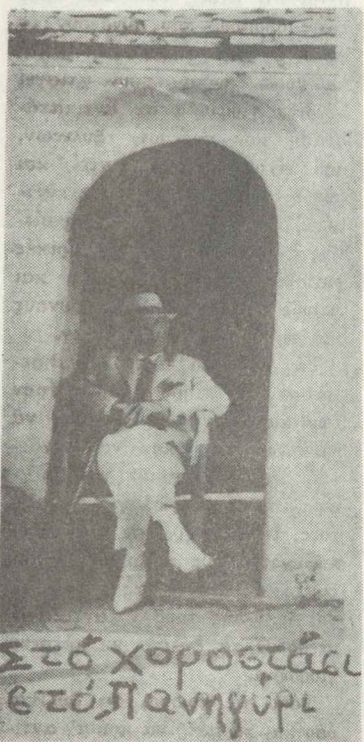
Δημήτριος Κινζώρης

«Ο αοιδός του Δολού»

Δολό χωριό περήφανο
καμάρι στο Πωγωνί.
Η κάθε νια σε χαιρετάει
και νιος σε καμαρώνει.

— ● ★ ● —

Το τετράστιχο αυτό ανήκει στον Δημήτριο Κινζώρη. Ήταν λόγια που έλεγαν μέσα του ο Δημήτριος Κινζώρης που με την πα-

Στο χοροστάσι
ετό Πανηγύρι

ραμική ευκαιρία τόσο στα ξένα όσο και στο χωριό μας δεν άντεχε να μη τα απαγγέλει γεμάτος από συγκίνηση.

Ήταν στίχοι που αποτέλούσαν την αρχή και το τέλος σε κάθε γλέντι του χωριού μας διακόπτοντας ακόμη και τα όργανα την ώρα του χορού, για να εκφράσει αυτό το ανεπίρωτο με λόγια που ένωθε μέσα του και λεγόταν «Δολό».

Λάτρης του Δολού ο Δημήτριος Κινζώρης τόσο σαν χωριανός όσο και σαν Πρόεδρος της Αδελφότητας Δολού προσπαθούσε σε τέτοιες εκδηλώσεις να είναι πάντα παρών συμμετέχοντας ψυχή τε και σώματι.

Η προεδρία του στην εποχή της ανασύστασης από

από τον επαναπατρισμό του χωριού μας ήταν εποικοδομητική, τόσο από οικονομικής όσο και από ηθικής πλευράς, με την άμεση επικοινωνία Κοινότητας - Αδελφότητας.

Με όσα μέσα διέθετε προσπαθούσε σε κάθε επίσκεψή του στο χωριό κάτι να φέρνει, τότε σημαίες, τότε εικόνες και εκκλησιαστικά θείλια για την εκκλησία μας, που ακόμη υπάρχουν.

Δεν ήταν λίγες οι φορές που ο Δημήτριος Κινζώρης έφερνε ψατιισμό και διάφορα άλλα είδη για τους χωριανούς και μοιραζόταν με κλήρο στο χοροστάσι.

Δημιουργούσε με τον τρόπο αυτό ο ερχομός του στο χωριό μας ξεχωριστή ημέρα, ένα είδος διασκεδάσης μπροστά να πω για τον καρό εκεῖνο, καθόσον μαζευτόταν όλοι οι χωριανοί συνδυάζοντας την ξεκούραση από τις καθημερινές δουλειές με την ψυχαγωγία.

Όσο χρόνο είχε διαθέσιμο να μένει στο χωριό προσπαθούσε να τον ζήσει με όλο του το είναι, ώστε έτσι φεύγοντας κουβαλούσε μαζί του την εικλησία, το καφενείο, το χοροστάσι με την ανθισμένη καστανιά, τις ράκες και τα μονοπάτια του Δολού μαζί με την αγάπη των συγχωριανών του.

Ο θάνατός του θυμάμαι πριν από 16 χρόνια στις 30 Γενάρη, γιορτή τότε των Τριών Ιεραρχών πλάκωσε το χωριό σαν μαύρο σύννεφο.

Σταμάτησαν από τότε να ακούγονται οι παραπάνω στίχοι από τον αοιδό του Δολού και μαζί με αυτούς και ο ύμνος της καστανιάς μας.

— ● ★ ● —

Ω Καστανιά περήφανη
που σαν ομπρέλα απλώ-
(νεις,
και το Δολό το όμορφο
πά τα το καμαρώνεις.

Δολιώτισσα

Η χαράδρα του Κουβαρά

• ΠΙΝΕΛΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 3η ΣΕΛ. κοπώσεως, τριγμούς και κλυδωνισμούς στο πέρασμα ανθρώπων

ΣΥΓΧΑΙΡΟΥΝ ΤΑ «ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ»

Αγαπητά «ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ», Σας συγχαίρω για την αγάπη και το αποτέλεσμα των προσπαθειών που καταβάλετε για την έκδοση της εφημερίδας μας που αποτελεί σημαντικό συνδετικό κρίκο μεταξύ των διεσπαρμένων συγχωριανών μας.

Σας παρακαλώ να δεχτείτε για την ανανέωση της συνδρομής μου στην εφημερίδα «ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ».

Με φιλικούς
χαιρετισμούς
ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΥΡΟΥ-
ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
Ηρακλείου 19

Μεταμόρφωση Αττικής

και ζώων με φορτίο. Ήταν επομένως, κομμάτι της εργα-

Αυτή διέθεσε το κομμάτι της από την ταπεινή της εργασία και χρίστηκε το πρώτο πέτρινο γιοφύρι στο ποτάμι και στη χαράδρα του Κουβαρά και πήρε τ' όνομά της «Το γιοφύρι της Νουβίλας».

Στη δυτική πλευρά του σώζεται εντοιχισμένη πλάκα που φέρει χρονολογία «7 Σεπτεμβρίου 1907».

Τα τελευταία χρόνια οι δυσμενείς καιρικές συνθήκες ισχύος και η πτώση ογκόλιθων από τη δυτική πλευρά της χαράδρας το ετρανιάτισαν σοβαρά (σε εγκαύματα τομή είχε καταστραφεί το δόρειο ήμισυ σχεδόν του τόξου).

Με ενέργειες του Πολιτιστικού Συλλόγου Δολιωτών Ιωαννίνων επετεύχθη η ανακαίνισή του από την 6η Εφορεία Νεοτέρων Μνημείων (24.7.1989 - 18.8.1989).

(Συνεχίζεται)

Η συνεστίαση της Αδελφότητας Δολού Αθηνών

Έγινε και φέτος η ετήσια συνεστίαση της Αδελφότητας Δολού - Αθηνών και το κόψιμο της θαλασσοπιττας σε στενό οικογενειακό Δολιώτικο κύκλο, αφού από τους 105 συνδαιτημένους μόνο 2-3 δεν είχαν καταγωγή ή συγγενική σχέση με το Δολό, ήταν απλώς φίλοι Δολιωτών.

Μια ωραία χειμωνιάτικη με ζεστή λιακάδα μέρα ευνοϊκή για έξοδο από το σπίτι ήταν η Κυριακή 4 Φλεβάρη 1990 που θρήκε μεσημεριάτικα (γιατί το μεσημέρι γίνονταν η συνεστίαση) τους Δολιώτες ν' ανηφορίζουν στο «Συντριβάνι» στο Πολύγωνο για να συνεορτάσουν και να ιδούν ο ένας τον άλλο, να πούνε κουβέντες για το χωριό, για τα παιδιά και τα περασμένα, αλλά και για τωρινά προβλήματα τους, αφού οι καθημερινές απα-

σχολήσεις και φροντίδες της ζωής για το καθημερινό καρβέλι δύσκολα τους επιτρέπουν άλλη άμεση συνάντηση και επαφή μεταξύ τους.

Μπορεί να πει κανείς ότι είχαν έρθει οι περισσότεροι από τους ανασταμένους, που είχαν δηλώσει συμμετοχή και νάσου μας παρουσιάζεται μια έκπληξη: «Η μουσική Κομπανία» 4 νέων (οι δυο Παγωνίσι οι άλλοι παρεικε(τεροι) με το κλαρίνο, το λαούτο, το ντέφι και το ακορντεόν κι αρχίζουν να παίζουν όμορφους, γλυκούς καθιστικούς κι επιτραπέζιους σκετούς με Παγωνίσια κι Ηπειρώτικα τραγούδια και Παγωνίσιας χορευτικούς σκετούς, στους οποίους οι περισσότεροι από τους παρευρεθέντες έλαβαν μέρος με όρεξη και κέφι. Κι ο χορός καλά κρατεί.

Μετά το φαγητό κι ενώ συνεχίζονταν ο χορός με κέφι γίνεται μια μικρή διακοπή για το κόψιμο της θαλασσοπιττας. Την πίττα έκοψε η γεροντότερη Δολιώτισσα της συντροφιάς: Η Ανέστω Μαραγκού (πανεμπνεμένη στη Μέγγουλη με το δάσκαλο Μιχάλη Μηλιώτη) που στα 93 χρόνια της δέχθηκε πρόθυμα την πρόσκληση του συμβουλίου να παρευρεθεί στη Δολιώτικη συνεστίαση.

Κι ήταν κι άλλοι 3-4 που είχαν ξεπερασμένα τα ογδόντα τους κι είχαν αλγώντανες αναμνήσεις από τα παλιά. (Το φλουρί της πίτας το θρήκε ο αντιπρόεδρος της Αδελφότητας).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Την Κυριακή 18 του Φλεβάρη αρραβωνιάστηκαν ο Δημήτριος Παπαδημητρίου, καθηγητής Μαθηματικών, γιος του Παναγιώτου, με τη Στυλιανή Ζάβου, καθηγήτρια από τη Νεμέα Κορινθίας.

Το θρόνυ στο Γιαννιώτικο εστιατόριο «Συντριβάνι» παρατέθηκε πλούσιο δείπνο στους στενούς συγγενείς και επακολούθησε γλέντι «τριουμφο».

Στους αρραβωνιασμένους και στους γονείς τους ευχόμαστε θερμά συγχαρητήρια και καλά στεφάνια.

Αθήνα, 20 Φλεβάρη 1990
ΓΙΩΡΓΟΣ και ΜΑΡΙΑ
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

★

ΓΑΜΟΙ

Η Ευτυχία Νικ. Σταυροπούλου, κόρη της Κυριακής - Χαρίκλειας Κύρου - Σταυροπούλου, εγγονή της Ευτυχίας Αθαν. Κύρου και δισεγγονή της αειμνήστης Χαρίκλειας Δημ. Μήτσου, το γένος Γεωργίου Βελόκα, επέλεξε τον μήνα Νοέμβριο του 1989 στο Ν. Ηράκλειο Αττικής τους γάμους της με τον κ. Γιάννη Γεωργ. Δεσούτη.

Τους ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένοι.

★

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Πέθανε και κηδεύτηκε στον Άγιο Ιωάννη Ιωαννίνων η Αθηνά Λάζαρου Μπότσικου.

— Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα η Ανδρομάχη Νάτσικα.

Η εφημερίδα μας εκφράζει τα θερμά συλλυπητήρια στους δικούς τους.

★

ΚΗΔΕΙΑ

Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα στις 8 του Μάρτη η Ελεονώρα Παναγιώτου Λιάλου εκ Δολού Παγωνίου.

Η εφημερίδα μας εκφράζει στους δικούς της τα θερμά συλλυπητήρια.

★

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Τελέστηκε στον Άγιο Ιωάννη Ιωαννίνων τεσσαρακοστήμερο μνημόσυνο της Αθηνάς Λάζαρου Μπότσικου.

★

ΔΩΡΕΑΙ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Η κ. Ευτυχία Αθαν. Κύρου, προσέφερε εις μνήμη Δημητρίου Μουσταπούλου δρχ. 1.000 και εις μνήμη Μάρκου Β. Μούστου δρχ. 1.000.

Ο Δημήτριος και η Αγγελά Αναστασίου, εις μνήμην των γονέων των Γεωργίου και Όλγας Κούρου και αδελφών των Βασιλείου Κούρου διέθεσαν υπέρ του Συλλόγου Δολού το ποσό των 5.000 δραχμών.

Η κυρία Δημητριάδα Γουρδοπούλου, εις μνήμη της μητέρας της Αθηνάς Λάζαρου Μπότσικου, έδωσε στην εφημερίδα μας τα «ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ» δρχ. 5.000.

Μια ατμόσφαιρα θερμής, φιλικής, οικογενειακής επικράτησε όλες τις ώρες που βρεθήκαμε εκεί. Ακούγαμε τα λαλούμενα και λαβαίνομε μέρος στους χορούς και στο κέφι αλλά και γυρνούσαμε και στα τραπέζια να πούμε δυο κουβέντες χωριανικές και φιλικές Δολιώτικες, να θυμηθούμε κάτι από τα παλιά και να πιούμε μαζί κι ένα ποτήρι κρασί.

Όμορφες Δολιώτικες ζεστές χαρούμενες στιγμές.

— Κι όμως τώρα, ύστερα από μέρες, συλλογίζομαι: γιατί μόνο 105 κι όχι 205 και παραπάνω, αφού

τα νούμερά μου έτσι τους θγαζούν.

— Και δεν μπορώ να εξηγήσω τι φταίει και δεν ήταν πιο αθρόα η προσέλευση των Δολιωτών; Γιατί δεν ήταν κι άλλοι; ή μάλλον γιατί δεν ήταν κι όλοι οι άλλοι;

Κι είναι πολλοί αυτοί, που δεν είχαν λόγους να απουσιάσουν εκτός από την αδιαφορία τους(!!!;);

— Σταματώ εδώ κι ο καθ' ύλην ας δώσει τη δική του απάντηση και δικαιολογία κι ως καταλογίσει ευθύνες αν υπάρχουν.

Σ.Ε.Π.

ΠΩΓΩΝΙ - ΠΟΝΤΙΟΙ

Του Μιχάλη Κολυβάκη

Το Δολό και η Βήσανη που πρωτοστάτησαν με τους Θανάπουλο - Λατσούνα και Μαυρομάτη αντίστοιχα την μετεμφυλιακή περίοδο, πιστεύουμε και σήμερα να παίξουν αποφασιστικό ρόλο στο θέμα των Ποντίων.

Καιρός είναι, την ερήμωση των χωριών μας να την ανατρέψουν οι Πόντιοι, που θάρθουν κατά χιλιάδες κάθε χρόνο και θα δυσκολεύονται οι άνθρωποι να βρουν κατοικία για να μένουν το πρώτο διάστημα και να δουν αργότερα πώς θ' αντιμετωπίσουν την κατάσταση.

Στο Πωγωνί νομίζουμε υπάρχουν οι προϋποθέσεις, αρκεί απ' την πλευρά των κατοίκων του να υπάρχει η καλή θέληση και η προσπάθεια και θα έρθουν όλα κατ' ευχήν!

Οι νέοι κάτοικοι με τα δικά τους πολιτισμικά στοιχεία ίσως να είναι και η

μοναδική ευκαιρία να επανακτήσουν τα χωριά του Πωγωνίου την αυτοπεποίθησή τους και να μπορέσουν να σταθούν στα πόδια τους. Διαφορετικά η δεκαετία του δυο χιλιάδες που είναι πίσω απ' το λόφο, θα τα βρουν να ζουν εκεί τρεις κι ο κόκος.

Επειδή το Δολό, όπως τονίσαμε και παραπάνω, είναι το πιο συγκροτημένο χωριό στο Πωγωνί και εκεί είναι δυνατό να καρπίσουν τέτοιες ιδέες, γι' αυτό αισιοδοξούμε πως η τελευταία σπαντοχή όλων μας θα πάρει σάρκα και οστά, μια που ο τόπος μας, αυτός ο τόσο όμορφος, έχει ανάγκη στο μέλλον να ομορφύνει απ' την εργασία και το ξεφάντωμα των Πωγωνιστών. Να μη γίνεται όπως τώρα γύρω απ' το Δεκαπενταύγουστο.

Είπαμε καλή καρδιά, διορατικότητα, κατανόηση και μεγαλοσύνη.

Η ζωή των Δολιωτών της Αμερικής

Παίρνοντας αφορμή από το δημοσίευμα του προηγούμενου φύλλου της εφημερίδας μας με τίτλο «Απ' τη ζωή των Δολιωτών της Αμερικής» και επειδή στα χέρια μου βρίσκεται το λεύκωμα της χοροεπιδείας της προηγούμενης χρονιάς, έτους 1937, θέλω να επιστημάνω κι εγώ την ενεγό συμμετοχή των Δο-

λιωτών σ' αυτή την εκδήλωση, καθώς και στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ανογέννησης και της ποδοσφαιρικής ομάδας. Συμπίπτουν τα πρόσωπα που αναφέρονται στο δημοσίευμα. (Η διαφορά ετών είναι μόλις ένα έτος 1937-38). Ξεχωρίζω μια ολόκληρη φωτογραφία του χωριού μας τραβηγμένη από τον Άγιο Γεώργιο με λεζάντα: «Μια άποψη του χωριού ΔΟΛΟΥ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ. Είς το βάθος διακρίνεται το υψηλότερο όρος της Ηπείρου (Νεμέτσια). Είς το κάτω αριστερόν διακρίνεται η περίφημος χαράδρα του Κουβαρά».

Επίσης σε άλλη σελίδα υπάρχει ένα άρθρο με θέμα «Η Άμυλας» του κ. Παντελή Παππά.

Σε άλλη σελίδα υπάρχουν καταχωρημένα συγχαρητήρια μηνύματα για επιτυχία της χοροεπιδείας από τους Παναγιώτη Ζωΐδη, Σχολικό ιατρό Παγωνιστής, Γεώργιο Λατσούνα, Δολό, Βασίλειο Γιάννη FLUSHING, L.I., Παταξή Βασιλείο (εκ Σταυροκιστίου) οδοντογιάτρο «Εν Δελφινάκι» και Βισάνη.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κάνουμε γνωστό σε όλους τους συγχωριανούς και φίλους ότι θα πραγματοποιηθεί 9ήμερη εκδρομή στην Ιταλία με λεωφορείο.

Το κόστος της εκδρομής υπολογίζεται γύρω στις 65.000 δρχ. Στην τιμή αυτή περιλαμβάνονται οι μετακινήσεις, οι παραμονές σε ξενοδοχεία και η διατροφή. Η εκδρομή θα γίνει το τελευταίο δεκαήμερο του Ιουλίου.

Δηλώσεις συμμετοχής στον Δημήτριο Πότση στο τηλ. 0651 - 32564.